

Μοιάζει ρόδου μπουμπουκάκι,
Δουλουδάκι θελκτικό
Τὸ γλυκό της στοματάκι
Τὸ μικρό, τὸ παιδικό.

Τὸ χαμόγελο ποῦ χύνει
Εἶν' ἀχτίδα τ' οὐρανοῦ
Καὶ στὸ πρόσωπό της δείχνει
Τὴν ἀγνότητα τοῦ νοῦ.

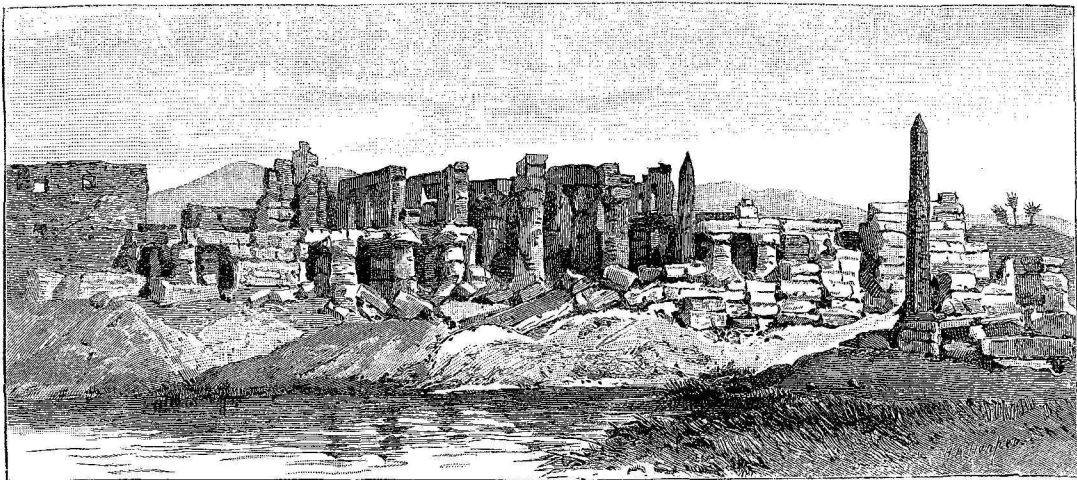
Καὶ στ' ἄθωο μέτωπό της
Στὴ γλυκειά της τὴ ματιά
Φαίνεται ἡ ἀθωότης
Ἡ καθάρια της καρδιά.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ

τεμάχια λίθων πελωρίων διαστάσεων, ὥστε ἀπορεῖ τις πῶς ἠδυνήθησαν νὰ μεταφέρουν καὶ τοποθετήσουν τοιαῦτα βάρη εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐστηρίζοντο ἐντελῶς εἰς ἀνθρωπίνους χεῖρας.

Καὶ ταῦτα μὲν κεῖνται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Αἱ ἀνασκαφαὶ δὲ ἀπεκάλυψαν πολλὰ καὶ σπουδαῖα εὐρήματα. Ἀνεκαλύφθησαν θάλαμοι κεκαλυμμένοι ἔσωθεν μὲ ἐπιγραφάς, ἐξιστορούσας τὴν ζωὴν καὶ τὰς πράξεις τῶν Βασιλέων τῆς πόλεως.

Μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐρειπίων ὑπάρχουν δύο πελώριοι μορφὰ ἀνθρώπινοι καθήμενοι αἵτινες ἐκαλοῦντο, α ὁ Ἐ ν α ρ θ ρ ο ς

Ἐρείπια τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Θηβῶν.

ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ ΘΗΒΩΝ.

Τὰ ἐρείπια, ἕτινα παρίστανται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, ἀνεκαλύφθησαν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Νείλου, εἰς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἤδη καλεῖται Ἐλ Καριάκ, καὶ τὰ ὁποῖα κατέχουσι μεγάλην ἔκτασιν εἰς ἀφοτέρας τὰς ὄχθας, εἶνε δὲ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας μεγαλοπόλεως Θηβῶν. Μεταξὺ τῶν ἐρειπίων τούτων τὰ κυριώτερα εἶνε μία μεγάλη αἶθουσα, εἰς ἣν ἄγουσι πύλαι μεγάλαι κεκαλυμμέναι μὲ ἐπιγραφάς. Ἡ αἶθουσα αὕτη καλεῖται αἰθουσα τῶν Βασιλέων, καὶ ἐξ αὐτῶν ὁ περιηγητὴς διὰ διπλοῦ διαδρόμου ἐκ πελωρίων στύλων 20 ποδῶν τὸ ὕψος μεταβαίνει εἰς ἕνα ναόν. Εἰς τὸ ἐν ἄκρον τοῦ ἵσταται ὀβελίσκος 108 ποδῶν τὸ ὕψος, ἐνῶ ἄλλοι κεῖνται κατὰ γῆς. Ἐκτὸς τῶν ὀβελίσκων ὑπάρχουν χωσμένοι εἰς τὴν λάσπην τοῦ ποταμοῦ διάφοροι στύλοι, καὶ ἄλλα

Μέμνων, διότι κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἱστορικούς, ὅταν ὁ ἥλιος ἀνέτελλεν, αἱ δὲ πρῶται τοῦ ἀκτίνες προσέβαλλον τὸ μεγαλότερον τῶν μνημείων τούτων, τοῦτο ἐξέφερεν ἥχόν τινα μουσικόν. Τὴν ἀλήθειαν τοῦ μύθου τούτου ἠθέλησα νὰ δοκιμάσω αὐτοπροσώπως, γράφει ἄγγλος τις περιηγητὴς, ὅθεν ἐγερθεὶς ἐνωρὶς διηυθύνθη πρὸς τὸ μέρος, ἐνθα ἵσταται ὁ κολοσσός, καὶ ἐκάθησα ἀναμένων τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἠλίου. Μόλις δ' ἐφάνησαν αἱ πρῶται ἀκτίνες του, καὶ ἀμέσως πρὸς ἐκπληξίν μου, ἠκούσθη βαρὺς τις μουσικὸς ἥχος, ὅστις ἐφαίνετο ἐπικινεῖν τὴν ἀρχαίαν περὶ τούτου διήγησιν. Μετ' ὀλίγα λεπτά ὅμως ἀνεκάλυψα τὴν ἀπάτην, παρατηρήσας ὅπισθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀγάλματος Ἀραβὰ τινα κεκρυμμένον καὶ διὰ τινος λίθου κτυπῶντα αὐτὴν κατὰ τὸ μέρος τοῦ ὠτὸς, ἐξ οὗ ὁ ἥχος!»

Ὡς φαίνεται ὁ Ἀραβὸς ἐκεῖνος ἐμιμήθη τοὺς ἀρχαίους ἱερεῖς τοῦ Μέμνωνος, οἵτινες κρυπτόμενοι ὅπισθεν τοῦ ἀγάλματος ἠπάτων τοὺς εὐπί-

στους εὐλαβεῖς διὰ τοῦ τρόπου τούτου. Ἀκριβῶς ὅπως ἐπραττον οἱ ἱερεῖς τοῦ Ποσειδῶνος ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἐν τῷ Ἐρεχθεῖῳ, ὅπου διῆχοντο ὅτι ὁ Ποσειδὼν ἐκτύπησε τὸν βράχον διὰ τῆς Τριαίνης του καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ θαλάσιον ὕδωρ — ἐπανελαμβάνετο δὲ τὸ θαῦμα τοῦτο κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν ἱερέων, οἵτινες ἔχοντες θάλαμον ὀπισθεν τοῦ τοίχου, ἔχουν ὕδωρ διὰ κρυφίας τινὸς ὁπῆς εἰς τὸ μέρος ὅπου, ὡς ἔλεγον, ἦσαν τὰ σημεῖα τῆς τριαίνης καὶ ἐπληροῦντο τὰ κυλιώματα, πρὸς θαυμασμόν τῶν προσκυνητῶν! Παντοῦ καὶ πάντοτε ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὁ αὐτὸς — ἔτοιμος νὰ ἀπατήσῃ ἄλλους καὶ ἀκόμη ἑαυτόν, ἰδίως εἰς τὰ τῆς θρησκείας! καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν εἰς ὅλα τὰ θρησκευόμενα τοῦ κόσμου ψευδῇ θαύματα πρὸς ἀργυρολορίαν.

Πόσον διάφορον τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κ. Ι. Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον διδάσκει τὴν ἀλήθειαν καὶ παραινεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀποφεύγωσι τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην καὶ τὴν ὑποκρισίαν καὶ τὸν δόλον καὶ τὸν φθόνον καὶ τὴν ἐκδίκησιν καὶ νὰ εὐεργετῶσι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς των! Τὸ Εὐαγγέλιον λοιπόν, μικροὶ μου φίλοι, νὰ ἀναγινώσκετε καθ' ἑκάστην καὶ αὐτὸ νὰ ἔχετε ὡς μέτρον τῆς πίστεως καὶ τῆς ζωῆς σας, ἐὰν θέλετε ἀληθῆς εὐτυχίαν καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὴν αἰωνιότητά.

ΠΟΣΟΝ ΕΣΤΟΙΧΙΣΕ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Τὸ 1852 ἐστάλησαν ἐξ Ἀγγλίας ἱεραπόστολοι εἰς τὴν νῆσον Ἀρείτην. Οἱ κάτοικοι ἦσαν ἄγριοι ἀνθρωποφάγοι, ἀλλ' ὅμως τοὺς ἐδέχθησαν φιλοφρόνως. Μετ' ὀλίγον ἔμαθον τὴν γλῶσσαν τῶν ἐντοπίων καὶ ἤρχισαν νὰ τοὺς κηρύττωσι τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡ ἱστορία τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἐμαλάκωσε τὰς πεπωρωμένας καρδίας των καὶ ἤρχισαν νὰ μετανοοῦν καὶ πιστεύουν εἰς τὸν Χριστόν, τὸν φίλον τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἡ πρώτη των δὲ παράκλησις πρὸς τοὺς ἱεραποστόλους ἦτο νὰ τυπώσουν τὴν Γραφὴν εἰς τὴν γλῶσσάν των. Ἀλλὰ πῶς νὰ γείνη τοῦτο ἄνευ χρημάτων, ἐνῷ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δὲν εἶχον λεπτόν, ἀπέζων δὲ μόνον ἐκ τῶν φυσικῶν καρπῶν τῆς νήσου; Ἡ νῆσός των παρῆγεν εἰδός τι βολβῶν, ἐκ τῶν ὁποίων κατασκευάζεται τὸ ἀρκεροῦτι — ἀπεφάσισαν λοιπόν νὰ καλλιεργήσουν τὸ προϊὸν τοῦτο, νὰ τὸ πωλήσουν εἰς τοὺς ἐμπόρους, καὶ διὰ τῶν χρημάτων τούτων νὰ πληρώσουν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς Γραφῆς εἰς τὴν γλῶσσάν των.

Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἦτο τόσο ἐύκολον, διότι ἀπητοῦντο 30,000 δραχ. διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τὸ δὲ κατ' ἔτος συναγόμενον προϊὸν ἦτο ὀλίγον. Τοῦτο ὅμως δὲν τοὺς ἀπῆλπισεν, ἀλλὰ μετ' εὐσταθείας ἀληθῶς ἡρωικῆς ἐξηκολούθησαν τὸ ἔργον των, μετὰ 15 δὲ ἐτῶν κοπιώδη ἐργασία κατάρθωσαν τέλος νὰ συνάξουν τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν. Ἡ Βίβλος ἐξετυπώθη καὶ ἐστάλη εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην ἐκ Σκωτίας. Ἡ ἀφίξις τοῦ πλοίου ἦτο συμβὰν χαροποῖον δι' ὅλην τὴν νῆσον. Ἀρχοντες καὶ λαὸς — ὅλοι συνήχθησαν εἰς τὴν παραλίαν ἀναμένοντες τὴν ἀποβίβασιν τῶν κιβωτίων ἅτινα περιεῖχον τὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας των. Εἰς τὴν θέαν τοῦ πρώτου ἀντιτύπου, τοῦ ἐξαχθέντος ἐκ τῶν κιβωτίων, ὀλόκληρος ὁ λαὸς ἐξερράγη εἰς δοξολογίαν εἰς τὸν Θεόν. Πόσον ἐκστατικοὶ ἐκ τῆς χαρᾶς ἐγένοντο ὅσοι ἐγνώριζον νὰ ἀναγινώσκουν, ὅταν ἐγειναν κάτοχοι ἐνὸς ἀντιτύπου! Τὸ ἔσφιγγον εἰς τοὺς κόλπους των, τὸ ἐφίλουν καὶ πυλόγουν τὸν Κύριον διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην του! Πτωχοὶ ἀνθρωποφάγοι! σεῖς, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὅμοιοι μὲ σᾶς, θὰ ἐγερθῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ θὰ κατακρίνατε τοὺς γεννηθέντας καὶ ἀνατραφέντας εἰς χριστιανικὰς χώρας καὶ ὀνομαζομένους χριστιανούς ὅτι σεῖς μόνις εἴδετε τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου ἐπιστεύσατε εἰς αὐτό καὶ τὸ ἠγαπήσατε, ἐνῷ ἐκεῖνοι, τὸ εἶχον καὶ ὅμως τὸ περιεφρόνησαν!

Ἡ ΠΙΣΤΙΣ ΠΗΓΗ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Πόσον ἀτάραχα εἶναι τὰ παιδιὰ μιᾶς οἰκογενείας, ὅταν ἦναι πεπεισμένα, ὅτι ἔχουν πατέρα φιλόστοργον, ἱκανὸν καὶ ἔχοντά ὅλα τὰ μέσα πρὸς ὑπεράσπισιν, πρὸς συντήρησιν καὶ πρὸς εὐζωίαν των! Ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ ἀποβλέπουν πρὸς αὐτὸν μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ ἀποβάλλουν τὸν φόβον.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὸν εὐσεβεῖ χριστιανόν, ὅστις θεωρεῖ ὅλα τὰ μυστήρια τῆς θείας Προνοίας καὶ ὅλας τὰς ἀτομικὰς θλίψεις μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην, ὅτι ὁ ἀπονέμων αὐτὰ πράττει ὀρθῶς. Ὅταν δύναται νὰ ἐπιρροίῃ πᾶσαν μέριμναν εἰς τὸν Κύριον, τότε εἶναι εὐτυχής. Τοῦτο δὲ εἶναι Πίστις.

Ὅταν πτωχὸς τις ἁμαρτωλός, ἐν πλήρει ὕψει τῶν τρώμων καὶ τῆς αὐστηρότητος τοῦ θείου νόμου — ἐν πλήρει ὕψει τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἁμαρτίας καὶ ἀναξιότητος — ἐν πλήρει ὕψει τῆς ἀπέλπιδος καταστάσεώς του, δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ